

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 41.

Tiende Session.

28de Møde.

Torsdagen den 18de Novbr.

(Forsfat.)

Nørgaard (forts.): Jeg troer, at man ved dette **Ændringsforslag**, som jeg nu omtaler, nærmer sig Veien til en nogenlunde ligelig Fordeling af Byrden mellem de mindre og de større Bestdere, og jeg har, før jeg stillede denne **Ændring**, confereret med den høitærede **Indenrigsminister** derom, og han syntes da ikke at have væsentlig **Betænkelighed** derved, og jeg mener, at man opnaaer et Gode derved, at **Forstanderskabet** faaer Ret til at udskrive det **Antal arbejdsføre Mandstab** til **Sneekastning**, som det finder passende at anvende, og at de **Mænd**, der ifølge deres hele **Stilling**, **Allder** og **Torhold**, og maaskee ogsaa af **Billighedshensyn**, bør fritages for at præstere dette **Arbejde**, paa den **Maade** fritages. Ligeledes vil det ogsaa sees, at der i mit **Forslag** er indsat den **Bestemmelse**, at de, som til en vis **Tid** ikke have den **skyldige Arbejdskraft** tilstede, naar de inden hvert **Åars 8de November** herom gjøre **Åimeldelse** til **Forstanderskabet**, blive frie imod at betale **mindst 24 Sk.** for hver **Mand**, de ikke have, i hver **Dmgang**. Nu kan der vel indvendes herimod, at, naar der staar i **Forslaget** „mindst 24 Sk.“, saa kunne **Forstanderskaberne** have det i deres **Magt** at tage **Mere**, men, hvis forresten dette skulde være en **Indvending** mod **Forslaget**, saa skal jeg ikke have **Noget** imod, at dette **Ord** „mindst“ udgaaer. Det er langt fra ikke min **Hensigt** at ville ramme de **Store** uret-

færdigt; jeg har kun til **Hensigt** at ramme det rette **Lighedsforhold** i **Byrden**, forsaavidt det lader sig gjøre ved **Lov**; det har været min **Hensigt** med dette **Forslag** at ramme **Alle**, og det saaledes, at **Ingen** blev ramt uret færdigt, og **Ingen** blev heel fri; det er det **Maal**, jeg har haft for **Øie** ved at skrive mine **Ændringsforslag**. Om nu mine **Ændringsforslag** i **Enkelthederne** ere saaledes affattede, at der ikke kan være **Noget** at rette, skal jeg ikke kunne sige, men i saa **Fald** kan det **Fornødne** jo rettes imellem denne og **3die Behandling**, og jeg vil med **Fornøielse** bidrage Mit til, at **Loven** bliver saa god som mulig. Det er disse **Grunde**, som væsentlig have ledet mig til at stille disse **Ændringsforslag**, hvoraf et **Par** efter min **Anskuelse** ere af **overordentlig stor Vigtighed**. Hvad nu angaaer den **Bestemmelse**, at **Sneekastningen** paa **Landeveie** kan erholdes udført af **Beboere** i et andet **Amt** end det, hvori **Veien** er beliggende, da er denne **Bestemmelse** jo væsentlig **overeensstemmende** med, hvad der fandtes i det **Forslag** af **Udvalgets Majoritet**, der har været under **Behandling**, men hvis **Hovedpunkt** blev forkastet. Ligeledes er **sammesteds foreslået**, at, hvor **Sneekastningen** paa et **Landveiestykke**, som meldt, udføres af **Beboerne** i et andet **Amt**, kunde **Saadant ordnes** ved **Overenskomst** mellem de **paagældende Amtsråad** eller, i **Mangel** deraf, afgjøres af **Indenrigsministeren**. — Det Samme er **Tilsældet** med den **Bestemmelse**, hvorefter **Regulativer** saavel som **fremtidige Forandringer** i samme **approberes** af **Amtsråadene**, der ogsaa afgjøre **Klager** over **formeentlige Forurettelser** fra de **Arbejdspligtige**. Dette **Sidste** er nu ikke **ganste**, men **dog** i det **Væsentlige**